

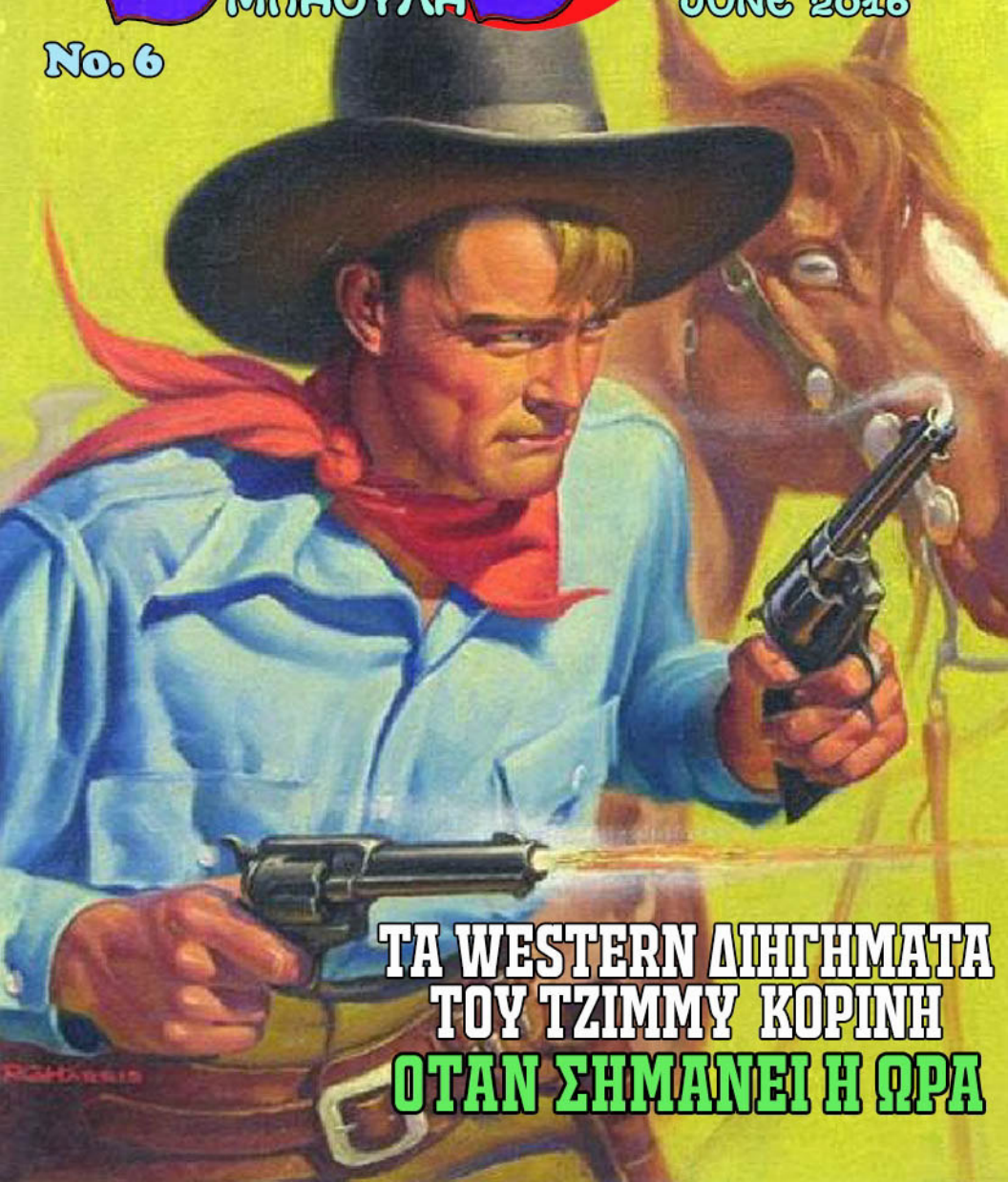
SPECIAL BIRTHDAY ISSUE

Short Stories

ΜΠΑΟΥΛΑ

JUNE 2016

No. 6



ΤΑ WESTERN ΛΗΓΗΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΤΖΙΜΜΥ ΚΟΡΙΝΗ
ΟΤΑΝ ΣΗΜΑΝΕΙ Η ΩΡΑ

Jimmy Corinis,
Here's looking
to you kid.



ΜΕ ΤΙΣ ΕΥΧΕΣ ΤΗΣ ΠΙΤΣΙΡΙΚΑΡΙΑΣ ΤΟΥ "ΜΠΑΟΥΛΟΥ"
8 Ιουνίου 2016

Τα "Γουέστερν Διηγήματα" του Τζίμμου Κορίνη δημοσιεύτηκαν στο εβδομαδιαίο περιοδικό ποικίλης ύλης "Φαντασία και Αίσθημα" το 1959-1960. Η παρούσα ανάρτηση είναι copyright του συγγραφέα και του blog baoula.

ΟΤΑΝ ΣΗΜΑΝΕΙ Η ΩΡΑ...

Ο εκτός νόμου δεν φανταζόταν ποτέ, ούτε και πίστευε, ότι κάποιος θα στεκόταν στο δρόμο του όπως ο σερίφηρ Τζόνι Σταρ.

ΤΟ ΝΕΟ μεταδόθηκε από στόμα σε στόμα με τη γρηγοράδα που μεταδίδει ο άνεμος τη φωτιά από το ένα σημείο στο άλλο και μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα δεν υπήρχε άνθρωπος που να μη ξέρει. Στα ξύλινα πεζοδρόμια αρραδιάστηκαν οι πιο τολμηροί κάτοικοι του Μπίτερ Γουέλς, ενώ τα κατώφλια και τα παράθυρα φιλοξενούσαν τους δειλότερους. Τα βλέμματα, γεμάτα ανησυχία, περιέργεια ή ψυχρό υπολογισμό, μοιράζονταν ανάμεσα στις δύο κατευθύνσεις του δρόμου.

Ο ήλιος είχε πάρει τούμπα προς τη δύση κι οι σκιές των κτηρίων και των δέντρων είχαν μακρύνει προς την ανατολή. Το γκριζό χώμα του δρόμου είχε πάρει μια κοκκινωπή απόχρωση, έτσι πλάγια όπως το χτυπούσαν οι τελευταίες ακτίνες κι οι χάντρες που στόλιζαν τον λαιμό μερικών αλόγων που ήσαν δεμένα μπρο-



στά στο μπαρ «Γουλφ Σαλούν», αστραποβολούσαν.

Το ίδιο αστραποβολούσε κι η πόρπη της ζώνης του Ρεντ Στραπ, που είχε ξεκινήσει από την ανατολική πλευρά του δρόμου και προχωρούσε με αργά, μελετημένα βήματα, προς το δυτικό. Ήταν ένας ψηλός, γεροδεμένος άντρας, με ηλιοψημένο πρόσωπο που

έδειχνε καθαρά τι άνθρωπος ήταν.

Οι περισσότεροι από εκείνους που κατέκλυζαν τα ξύλινα πεζοδρόμια και κρυφοκοίταζαν από τις πόρτες και τα παράθυρα, ήξεραν καλά ποιος ήταν ο Ρεντ Στραπ. Ήταν ο άνθρωπος που, τρία χρόνια τώρα, είχε γράψει μια ματωμένη ιστορία με τα εξάσφαιρά του, ο άνθρωπος που είχε καταλύσει τον νόμο – έτσι φαινόταν, τουλάχιστον – ο άνθρωπος που είχε τη φήμη ότι δεν φοβόταν ούτε τον ίδιο τον διάβολο. Και το είχε αποδείξει πολλές φορές.

Τούτη τη σκέψη έκανε ο Τζόνι Σταρ, έτσι όπως στεκόταν έξω από το σιδεράδικο του Φάνιγκαν και περίμενε με τα πόδια ανοιχτά και στηριγμένα γερά στο χώμα, παρά την τρεμούλα που ένοιωθε στα γόνατα, και με τα χέρια κρεμασμένα και τσιτωμένα στα πλευρά του. Και δεν ήταν μόνο αυτό. Ίσαμε εκείνη την ημέρα δεν είχε βρεθεί άνθρωπος να τον αντιμετωπίσει. Αποτελεσματικά, τουλάχιστον. Όσοι είχαν σταθεί στον δρόμο του είχαν χάσει τη ζωή τους, επειδή ο Ρεντ Στραπ ήταν πιο γρήγορος στο πιστόλι. Γρήγορος όσο μια κόμπρα στο πέταγμα

του δηλητηρίου της. Αυτό και η φήμη για την απανθρωπία του είχαν δημιουργήσει γύρω του μια αύρα τρόμου.

Ο Ρεντ Στραπ σταμάτησε σε μια απόσταση τριάντα μέτρων από τον Τζόνι Σταρ, στάθηκε ποζάτος και μια γκριμάτσα που δεν είχε τίποτε το εύθυμο, στράβωσε το πρόσωπό του.

«Σέριφ!» είπε, δυνατά, ώστε να τον ακούσουν όλοι. «Έμαθα πως ψάχνεις για μένα.»

«Δεν είναι ψέμα αυτό, Στραπ,» απάντησε ο σερίφης Τζόνι Σταρ, συγκρατημένα. «Σου το είχα τάξει, άλλωστε, πως μια μέρα θα συναντιόμαστε ξανά.»

Ο Στραπ κάγχασε.

«Δεν είναι η πρώτη φορά που συναντιόμαστε, Σταρ,» είπε, με ψεύτικη ευθυμία. «Εκτός κι αν δεν σε συμφέρει να θυμάσαι τις άλλες μας συναντήσεις. Τι λες;»

Ο σερίφης έριξε μια καμουφλαρισμένη ματιά γύρω του. Τα βλέμματα, που εξακολουθούσαν να μοιράζονται ανάμεσα σ' εκείνον και τον εκτός νόμου, στράφηκαν όλα μαζί προς το μέρος του, τώρα. Τα ένιωσε να κολλούν πάνω του σαν ενοχλητικά έντομα και προσπάθησε να μη χάσει την ψυχραιμία του.

«Ποτέ δεν συναντηθήκαμε όπως συναντιόμαστε τώρα, Στραπ,» απάντησε με ήρεμη φωνή. «Ποτέ δεν βρεθήκαμε ο ένας απέναντι στον άλλο μ' αυτόν τον τρόπο.»

«Και τώρα που συναντηθήκαμε, τι σκοπεύεις να κάνεις;» ρώτησε ο εκτός νόμου.

Ο Σταρ άφησε να περάσουν μερικά δευτερόλεπτα και μετά απάντησε: «Να σε σκοτώσω!»

Η βαριά σιωπή που ήταν απλωμένη πάνω στον κεντρικό δρόμο του Μπίτερ Γουέλς έσπασε από το δυνατό γέλιο του Ρεντ Στραπ. Ο εκτός νόμου γελούσε δίχως να κουνιέται και το βλέμμα του δεν έφευγε ούτε μια στιγμή από τον σερίφη, όπως δεν έφευγαν και τα χέρια του από τα πλευρά του. Κι όταν έπαψε να γελάει, κοίταξε τον σερίφη με οίκτο και είπε:

«Είσαι ανόητος, Τζόνι Σταρ. Πολύ ανόητος. Ιδιαίτερα εσύ, πρέπει να ξέρεις καλύτερα από τους άλλους, ότι δεν μπορείς να τα βάλεις μαζί μου. Ακούς; Δεν μπορείς!»

Τ' αυτιά του Τζόνι Σταρ βούιζαν ακούγοντας αυτά τα λόγια και για μια στιγμή θάμπωσαν και τα μάτια του. Του φάνηκε ότι το μυαλό του ήταν κάτι σαν αμόνι και τα λόγια

του Στραπ ένα αμείλικτο σφυρί που το χτυπούσε ξανά και ξανά... Ένα σφυρί που τα χτυπήματά του έβγαιναν από το παρελθόν.



ΤΗ ΘΥΜΗΘΗΚΕ καθαρά εκείνη την ημέρα που για πρώτη φορά άκουσε από το στόμα του Ρεντ Στραπ εκείνα τα ίδια λόγια. Είχαν περάσει πολλά χρόνια από τότε. Ήσαν κι οι δυο μικρά παιδιά και πήγαιναν σχολείο κι ενδιαφέρονταν για την ξανθομάλλα Μαίρη, τη μικρούλα που είχε έρθει με τους γονείς της από τις ανατολικές πολιτείες και ξεχώριζε ανάμεσα στα άλλα κορίτσια.

Ο Ρεντ Στραπ δεν την άφηνε σε ησυχία, της τραβούσε τις ξανθές μπουκλες που κρέμονταν ίσαμε τους ώμους της ή την έπιανε από το μακρύ φουστάνι της και δεν την άφηνε να περπατήσει ή έκανε χίλιες δυό άλλες διαβολιές που δεν φαίνονταν να διασκεδάζουν την κοπελίτσα. Αυτό το έβλεπε ο Τζόνι Σταρ που, αντίθετα με

τον Στραπ, ήταν ευγενικός μαζί της και περιποιητικός.

Μια μέρα, που είδε τον Ρεντ Στραπ να πειράζει τη Μαίρη, ρίχτηκε πάνω του, του έδωσε μια δυνατή σπρωξιά και του είπε θυμωμένα:

«Ρεντ, αν πειράξεις ξανά τη Μαίρη, θα μαλώσουμε!»

Κι ο Στραπ, μεγαλόσωμος και θρασύς από τότε, τον κοίταξε ειρωνικά του είπε:

«Μην είσαι ανόητος, Τζόνι. Δεν μπορείς να τα βάλεις μαζί μου! Είμαι πιο δυνατός!»

Και το απέδειξε. Όταν ο Τζόνι, θυμωμένος από το ύφος του Στραπ, του ρίχτηκε ξανά, ο Στραπ τον άφησε να κουραστεί, σταματώντας τα περισσότερα χτυπήματά του με πονηριές, του έκανε αντεπίθεση και τον ξάπλωσε χάμω μισοαναίσθητο και με ματωμένη μύτη.

Η ανάμνηση ήταν πολύ έντονη. Ο Ρεντ Στραπ είχε απομακρυνθεί γελώντας κοροϊδευτικά, ενώ η Μαίρη γονάτισε πλάι στον Τζόνι, κλαίγοντας.



Ο ΤΖΟΝΙ Σταρ ένωθε θρόμβους ιδρώτα να στάζουν από το μέτωπό του. Ο κόσμος εξακολουθούσε να τον κοιτάζει, αλλά εκείνος δεν τους έβλεπε. Ένα σύννεφο είχε εγκατασταθεί μπροστά στα μάτια του και τον εμπόδιζε να δει. Το μυαλό του είχε κατακλυστεί από δυσάρεστες αναμνήσεις.

Θυμήθηκε τη μέρα που θα γίνονταν οι κούρσες στο Γκριν Πραιρί. Ο Τζόνι ίππευε ένα καλό άλογο, αλλά το άλογο του Ρεντ Στραπ αποδείχτηκε καλύτερο. Ο Στραπ τον είχε αφήσει πίσω αρκετά και σαν να μην έφτανε αυτό, στράφηκε πάνω στη σέλα του και του φώναξε:

«Τζόνι, όταν θα πάρεις τη θέση του πατέρα σου και γίνεις σερίφης, δεν θα μπορέσεις να με πιάσεις ποτέ, αν αποφασίσω να ληστέψω καμιά τράπεζα! Δεν μπορείς να τα βάλεις μαζί μου!»

Έτσι κι έγινε. Λίγους μήνες αργότερα, ο Ρεντ Στραπ λήστεψε την τράπεζα του Μπίτερ Γουέλς – ήταν η πρώτη μεγάλη του ληστεία αυτή – και καβαλώντας το άλογό του βάλθηκε να καλπάζει στη μέση του κεντρικού δρόμου, πυροβολώντας δεξιά κι αριστερά με

το εξάσφαιρό του και φωνάζοντας:

«Όποιος βρεθεί μπροστά μου, θα πεθάνει!»

Ο Τζόνι Σταρ βρέθηκε μπροστά του, αλλά δεν πέθανε κι αυτό επειδή δεν είχε ιδέα για το τι είχε συμβεί. Ο Ρεντ Στραπ τον είδε και ρίχτηκε καταπάνω του. Πέρασε δίπλα του και τον κοπάνησε στο κεφάλι με το εξάσφαιρό του. Ο Τζόνι σωριάστηκε χάμω αναισθητός κι όταν ξαναβρήκε τις αισθήσεις του, τότε έμαθε το νέο. Καβάλησε το άλογό του και ρίχτηκε στο κατόπι του Στραπ, αλλά δεν μπόρεσε να τον πιάσει.

Από εκείνη την ημέρα, άρχισε ο εφιάλτης. Ο σερίφης που, στο μεταξύ, είχε παντρευτεί την ξανθομάλλα Μαίρη, δεν εύρισκε ησυχία. Τα νέα για τη δράση του Ρεντ Στραπ έφταναν κάθε τόσο στ' αυτιά του κι έβλεπε μπροστά το συνεχώς ατη μορφή του εκτός νόμου.



Ο ΤΖΟΝΙ Σταρ ένωσε το κορμί του να λούζεται σε παγωμένο ιδρώτα. Οι σκέψεις που περνούσαν από το μυαλό

του τον έκαναν να ξαναζεί το παρελθόν. Ουμήθηκε την απόφαση που είχε πάρει και τον όρκο που είχε κάνει ότι δεν θα ησύχαζε αν δεν έπιανε τον Στραπ. Ουμήθηκε τα τηλεγραφήματα της Μαίρης που τον ικέτευε να επιστρέψει στο Μπίτερ Γουέλς, αλλά και τις προκλήσεις του Ρεντ Στραπ που έφταναν στ' αυτιά του φερμένες από άλλα στόματα.

Ουμήθηκε και το τελευταίο τηλεγράφημα που είχε πάρει πριν από λίγες ώρες στη γειτονική πόλη Λάριατ. Ο Ρεντ Στραπ είχε κάνει την εμφάνισή του ξανά στο Μπίτερ Γουέλς κι όταν ο γέρος πατέρας του Τζόνι Στραπ είχε προσπαθήσει να σταθεί στον δρόμο του και να τον συλλάβει, ο εκτός νόμου δεν είχε διστάσει να τον σκοτώσει κι ας μην ήταν σε θέση ο γέρος να αντισταθεί.

Τούτο το νέο είχε σταθεί ικανό να φέρει τον Τζόνι Σταρ σαν αστραπή στο Μπίτερ Γουέλς. Το σπίτι του ήταν στη δυτική είσοδο της πόλεως κι η Μαίρη, που του είχε στείλει το τηλεγράφημα, περίμενε απ' έξω σκιάζοντας τα μάτια της με το χέρι της κι αγναντεύοντας πέρα στην απόσταση.

Είχε τρέξει να τον προϋπαντήσει, μόλις τον πήρε το

μάτι της πέρα στην άκρη του δρόμου και με πιασμένη την ανάσα του είπε:

«Ο πατέρας ήξερε πως δεν θα ησυχάζαμε αν δεν έβγαине από τη μέση ο Ρεντ Στραπ.»
«Γι αυτό μπήκε μπροστά του και προσπάθησε να τον συλλάβει. Ήξερε πως αν τον έπιανε και τον έκλεινε μέσα, θα γύριζες στο σπίτι μας. Θα έπαυες να οργώνεις την έρημο και τα λιβάδια προκειμένου να τον βρεις. Μα δεν τα κατάφερε, Τζόνι... Ο Ρεντ τον σκότωσε... σα σκυλί. Δε λογάριασε την ηλικία του ούτε το ότι δεν μπορούσε καλά-καλά να κρατήσει πιστόλι...»

Το πρόσωπο του Τζόνι είχε γίνει σκληρό, σαν γρανίτης.

«Είναι ακόμα στην πόλη ο Ρεντ;» ρώτησε.

Η Μαίρη κούνησε το κεφάλι της καταφατικά και από τα μάτια της ανάβλυσαν δάκρια, όταν τον είδε να απομακρύνεται από κοντά της και να προχωράει προς την άλλη άκρη του δρόμου.

Μπροστά στο σιδεράδικο σταμάτησε. Είχε δει τον Ρεντ Στραπ να έρχεται από την άλλη πλευρά, βαδίζοντας με σίγουρο κι άφοβο βήμα...

«Γιατί στέκεσαι σαν άγαλμα, Τζόνι Σταρ;»

Η φωνή του Ρεντ Στραπ παλλόταν από σαρκασμό. Ο σερίφης ανασκίρτησε και βγήκε από τις δυσάρεστες σκέψεις που έκανε. Κοίταξε γύρω του, σαν χαμένος, για μια στιγμή, αλλά συνήλθε αμέσως. Ο εκτός νόμου δεν είχε σαλέψει από τη θέση του. Τα χέρια του εξακολουθούσαν να κρέμονται στα πλευρά του, σε μικρή απόσταση από τις λαβές των εξάσφαιρων του. Και τα δάχτυλά του αναδεύονταν λες κι ανυπομονούσαν να σφίχτούν γύρω τους και να τα τραβήξουν.

Ο Τζόνι Σταρ διαπίστωσε για πρώτη φορά την σημασία που είχε αυτή η συνάντηση και την έκβαση που θα έπρεπε να έχει. Βρισκόταν αντιμέτωπος με τον Ρεντ Στραπ και τούτη τη φορά δεν υπήρχε περίπτωση να συμβεί κάτι ώστε να αλλάξουν πορεία τα γεγονότα. Δεν θα υποχωρούσε ούτε ο ένας, ούτε ο άλλος. Ο σερίφης αναλογίστηκε τι θα συνέβαινε από τη στιγμή που τα χέρια και των δυο τους θα τινάζονταν προς τα εξάσφαιρά τους...

Θυμήθηκε τις ιστορίες που είχε ακούσει για το γρήγορο τράβηγμα του Ρεντ Στραπ... Για την ψυχραιμία που έδειχνε κάθε φορά που σκότωνε... Για

τον φόβο που έδειχναν όσοι στέκονταν απέναντί του...

Και τότε, μια σκέψη πέρασε από το μυαλό του. Νιώθοντας την αυτοπεποίθησή του να επιστρέφει, ίσιωσε το κορμί του και κοίταξε προς τη μεριά του Στραπ.

«Στραπ!» είπε με δυνατή φωνή, που αντήχησε σαν πλατάγισμα μαστιγίου μέσα στον δρόμο. «Εν ονόματι του νόμου, σε συλλαμβάνω! Σε συμβουλεύω να πετάξεις τα όπλα σου και να παραδοθείς, ώστε να δικαστείς σύμφωνα με τον νόμο.»

Ο Ρεντ Στραπ ξαφνιασθήκε. Σίγουρα, δεν περίμενε τέτοια απάντηση. Μετά, γέλασε κοφτά και είπε:

«Απορώ που βρήκες την όρεξη για αστεία! Μόλις ετοιμαζόμουν να σου πω να πάρεις τη γυναίκα σου και να φύγεις από την πόλη.»

«Αυτό δεν πρόκειται να γίνει,» του απάντησε ο σερίφης. «Και μη νομίζεις ότι θα φύγεις κι εσύ. Εδώ θα μείνεις, νεκρός ή ζωντανός.»

Ο Τζόνι Σταρ είδε τα φρύδια του αντιπάλου του να σμίγουν ανεπαίσθητα. Τα μάτια του εκτός νόμου έπαιξαν δεξιά κι αριστερά κι ερεύνησαν βιαστικά πρόσωπα και πράγματα,

αντίδραση που έδωσε στον σερίφη να καταλάβει τι περνούσε από το μυαλό του. Και σ' αυτό ακριβώς απέβλεπε.

«Για τελευταία φορά, σε προειδοποιώ να πετάξεις τα όπλα σου και να παραδοθείς, Στραπ!» είπε, με σταθερή φωνή. «Εκτός αν προτιμάς να έρθω να τα πάρω μόνος μου.»

Χωρίς να πάψει να κοιτάζει τον εκτός νόμου και ευχόμενος να μην έπεφτε έξω, άρχισε να προχωράει με μικρά μετρημένα βήματα προς τη μεριά του Ρεντ Στραπ.

Ο εκτός νόμου καμπούριασε λίγο, σαν αιλουροειδής πριν από την επίθεση, ενώ τα χαρακτηριστικά του προσώπου του τεντώθηκαν.

Ο σερίφης συνέχισε να προχωράει. Ενώ πάσχιζε να κρύψει τα πραγματικά του αισθήματα, έδειχνε τελείως ήρεμος και είχε καρφωμένο το βλέμμα του πάνω στον παλιό εχθρό του.

Μόλις μειώθηκε η απόσταση που τους χώριζε στα δέκα πέντε μέτρα, είδε την αντίδραση που περίμενε. Ο Ρεντ Στραπ έγλειψε τα χείλη του κι έριξε μια γρήγορη ματιά γύρω του. Δεν είδε πουθενά φιλικό πρόσωπο. Οι θεατές, επηρεασμένοι από την τόλμη του

σερίφη τον κοίταζαν βλοσυρά, ενώ μερικά χέρια είχαν αρχίσει να κινούνται προς τις λαβές των εξάσφαιρων. Τα δάχτυλα του εκτός νόμου σφίγγονταν και ξεσφίγγονταν νευρικά.

Ο Τζόνι Σταρ εξακολουθούσε να προχωράει προς το μέρος του. Ήξερε ότι από στιγμή σε στιγμή ο Ρεντ Στραπ θα καταλάβαινε ότι τούτο το παιχνίδι δεν θα παιζόταν όπως είχαν παιχτεί τόσα άλλα που είχε κερδίσει. Τούτο εδώ θα παιζόταν τίμια κι ο σερίφης ήταν βέβαιος ότι αυτό δεν βόλευε τον εκτός νόμου.

Και δεν έπεσε έξω. Με μια κραυγή λύσσας ο Ρεντ Στραπ τίναξε τα χέρια του προς τα δυο του εξάσφαιρα και τα τράβηξε, πυροβολώντας ταυτόχρονα. Η κίνησή του ήταν απόλυτα συγχρονισμένη, αλλά τα νεύρα του δεν στέκονταν καλά και το σημάδι του δεν ήταν σωστό. Οι σφαίρες του έσκαψαν το χώμα μπροστά στα πόδια του σερίφη.

Ο Τόνι Σταρ είχε τραβήξει τα δικά του εξάσφαιρα δυο δευτερόλεπτα αργότερα, αλλά τα νεύρα του ήσαν σε καλύτερη κατάσταση. Οι σφαίρες του πέτυχαν τον Ρεντ Στραπ μια στο στήθος και η άλλη στον αριστερό ώμο. Ο εκτός νόμου

τινάχτηκε πίσω από την ορμή τους, πήρε μια στροφή γύρω από το κορμί του και σωριάστηκε χάμω.



Ο ΤΖΟΝΙ Σταρ στάθηκε ακίνητος για πολλή ώρα, με τα εξάσφαιρα στα χέρια και το βλέμμα καρφωμένο στον πεσμένο εκτός νόμου. Άργησε να πιστέψει αυτό που είχε συμβεί. Είχε ποντάρει πάνω σε μια μικρή πιθανότητα... και είχε κερδίσει.

Έκανε μεταβολή και βάλθηκε να προχωράει προς την άλλη μεριά του δρόμου απ' όπου ερχόταν τρέχοντας η Μαίρη, η γυναίκα του. Άνοιξε την αγκαλιά του, την δέχτηκε και την έσφιξε πάνω του. Θα φρόντιζαν οι άλλοι για το πτώμα του Ρεντ Στραπ.

ΟΤΑΝ ΣΗΜΑΝΕΙ Η ΩΡΑ...

Επιμέλεια Έκδοσης:
Γιώργος Βλάχος

Κεντρική Εικονογράφηση:
Δημ. Αντωνόπουλος

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ
ΤΩΝ SHORT STORIES
ΚΑΤΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ!!!!

ΤΑ ΚΟΡΟΪΔΑ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ



ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΑΡΜΑΡΙΔΗ

Επιλογή κεφαλαίων από την απολαυστική ευθυμογραφική σειρά με θέμα την ελληνική μυθολογία, που δημοσιεύονταν σε εβδομαδιαίο περιοδικό ποικίλης ύλης στις αρχές του '60 και κυκλοφόρησε σε βιβλίο το 1978 (α' έκδοση) αναθεωρημένο και συμπληρωμένο. Από αυτήν την έκδοση οι επιλογές, καθώς και η εικονογράφηση από τον Δημήτρη Αντωνόπουλο.

ΤΖΙΜΜΥ ΚΟΡΙΝΗΣ

Ο Τζιμμί Κορίνης είδε την πρώτη του αστυνομική ιστορία δημοσιευμένη (και πληρωμένη) σε ηλικία 14 ετών κι έγινε συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων πλήρους απασχολήσεως στα 18 γράφοντας για το θρυλικό περιοδικό ΜΑΣΚΑ (όπου αργότερα έγινε Διευθυντής Συντάξεως για 11 χρόνια) και το ΜΥΣΤΗΡΙΟ καθώς και άλλα μεγάλα ελληνικά περιοδικά (ΕΜΠΡΟΣ, ΕΛΛΗΝΙΔΑ, ΦΑΝΤΑΣΙΑ, ΠΡΩΤΟ, ΜΠΟΥΚΕΤΟ, ΦΑΝΤΑΖΙΟ κ.α).

Στον χώρο του κινηματογράφου μήκη με την ταινία «Νυχτοπερπατήματα» και μια σειρά διαφημιστικών ταινιών που έγραψε και σκηνοθέτησε και μεταπήδησε στην τηλεόραση γράφοντας και σκηνοθετώντας δύο κωμωδίες καταστάσεων, δυο θρίλερ 13 και 9 επεισοδίων καθώς και πέντε 55-λεπτα θρίλερ για λογαριασμό της Κρατικής Τηλεόρασεως. Επίσης, έγραψε 24 επεισόδια για μια άλλη αστυνομική σειρά της Κρατικής Τηλεόρασεως και ένα θρίλερ 9 ημίωρων επεισοδίων που σκηνοθέτησε ο Νίκος Ζαπατίνας. Χρημάτισε Διευθυντής Συντάξεως των εκδόσεων AUTO EXPRESS και AUTO SALON και για σύντομο χρονικό διάστημα ένας από τους τρεις αρχισυντάκτες της εφημερίδας «Απογευματινή». Ήταν Associate Producer στην αμερικάνικη ταινία BLIND DATE με πρωταγωνιστές τους Keir Dulea και την Kirsty Alley κι έγραψε το αρχικό σενάριο που ξεκίνησε την διδυμη παραγωγή για τον Χριστόφορο Κολόμβο.

Τρία από τα μυθιστορήματά του δημοσιεύτηκαν σε πολλές συνέχειες στο εβδομαδιαίο περιοδικό ΕΙΚΟΝΕΣ και τέσσερις από τις προηγούμενες νουβέλες του κυκλοφόρησαν σε βιβλία. Για ένα σύντομο χρονικό διάστημα χρημάτισε Γενικός Διευθυντής του τηλεοπτικού σταθμού STAR CHANNEL.

Εξήσε 27 χρόνια στο Λονδίνο, όπου έγραψε δύο βιβλία για τον εκδοτικό οίκο New English Library και ήταν τακτικό μέλος της Writers Guild of Gt Britain και της Directors Guild of Gt Britain. Πρόσφατα, το σενάριο του Columbus – The Story Never Told πουλήθηκε (option) στην Αυστραλο-Γαλλική κινηματογραφική εταιρεία Vivre Films. Επίσης, το σενάριο του Quest For Troy επιλέχτηκε στα 32 finalists διεθνούς διαγωνισμού σεναρίων.

Ο Τζιμμί Κορίνης είναι τακτικό μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών ενώ υπήρξε μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων της Βρετανίας (WGBG) και της Εταιρείας Σκηνοθετών της Βρετανίας (DGGB).

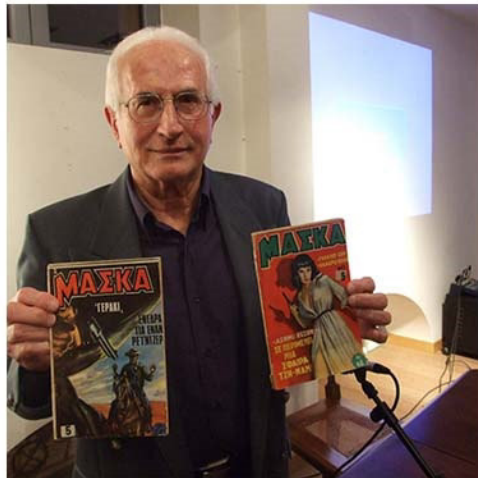
Ταινίες

Νυχτοπερπατήματα (σεναριογράφος)
Blind Date (Associate Producer)

Τηλεοπτικές Σειρές

Ως συγγραφέας/σκηνοθέτης: Ένας τρελός κι απίθανος κόσμος (24 ημίωρα επεισόδια) Το περίπτερο (12 ημίωρα επεισόδια) Ο δολοφόνος που έκλαιγε (13 ημίωρα επεισόδια) Το μαύρο κλειδί (9 ημίωρα επεισόδια) Μπούμερανγκ (55λεπτη τηλεταινία) Ο άνθρωπος που δεν ήθελε να πεθάνει (55λεπτη τηλεταινία) Το ξέμπνο πουλί (55λεπτη τηλεταινία) Το προσιόθημα (55λεπτη τηλεταινία) Μ' ένα σμάρτο... τρία τραγούδια! (55λεπτη τηλεταινία)

Ως σεναριογράφος: Ποιος είναι ο ένοχος (24 ημίωρα επεισόδια) Παγίδες του καλοκαιριού (9 ημίωρα επεισόδια)



Σενάρια

Columbus- The Story Never Told (Περιπέτεια) Hemlock – The Last Days of Socrates (Ιστορικό δράμα) Quest for Troy (Βιογραφικό Σίλιαν) The Curse of Oedipus (Ιστορικό δράμα) The Hour of the Phoenix (Πολιτικό θρίλερ) Last Sensible Man (Επιστημονική φαντασία) Much Ado About An Orgasm (Μαύρη κωμωδία) Nightmares Are Only Dreams (Δράμα) Incurably Romantic (Ρομαντική κωμωδία) Summer Traps (Ρομαντικό θρίλερ) Perfect Plan, Perfect Crime (Σύντομη ιστορία εγκλήματος) Man With A Jinx (Σύντομη μαύρη κωμωδία) Βάνα Λεάνδρου – Ντετέκτιβ! (Τηλεοπτικά αυτοτελή επεισόδια) Ιστορίες με απρόοπτο τέλος (Τηλεοπτικές αυτοτελείς τηλεταινίες)

Βιβλία

Στην Ελλάδα:

Θύελλα στη Μακεδονία (Εκδόσεις Βασδέκη) Παιχνίδι με τον θάνατο (Εκδόσεις Βασδέκη) Οι δολοφόνοι κάνουν λάθη (Εκδόσεις Βασδέκη) Ο θάνατος δεν απογειώθηκε (Εκδόσεις Λιβάνη) Γνωμικά και Αποφθέγματα (Εκδόσεις Βασδέκη), Επίγραμμα θανάτου (Εκδόσεις ΔΟΛ), Η τρίτη ψήφος (Εκδόσεις Γαβριηλίδης), Επιθανάτιος γρίφος (Εκδόσεις Γαβριηλίδης), Η ώρα του Φοίνικα (Εκδόσεις Γαβριηλίδης)

Στην Αγγλία: Swiss Family Robinson (New English Library) The Three Caballeros (New English Library)

Δημοσιευμένα μυθιστορήματα: Γυμνά πώματα («Μάσκα») Ο Χάρος έτρεχε από πίσω («Μάσκα») Σκότωσέ με τρυφερά («Φαντασία», 20 συνέχειες) Ο θάνατος δεν απογειώθηκε («Εικόνες», 20 συνέχειες) Επίγραμμα θανάτου («Εικόνες», 25 συνέχειες) Τριπλό αίνιγμα («Εικόνες», 35 συνέχειες)